

NORGES HØYESTERETT

Den 27. januar 2015 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Utgård, Indreberg og Noer i

HR-2015-00183-U, (sak nr. 2015/70), straffesak, anke over dom:

A (advokat Frode Sulland)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens saksbehandling og lovanvendelse ved domfellelse for brudd på straffeloven § 239.
- (2) A, født 00.00.1971, ble 17. februar 2014 tiltalt for uaktsomt drap ved bruk av motorvogn, jf. straffeloven § 239 første straffalternativ, for overtredelse av den generelle aktsomhetsregelen i vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 3 og for å ha ført motorvogn uten å overholde vikeplikten for gående som var i eller på vei ut i gangfelt, jf. vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 4, jf. trafikkreglene § 9 nr. 2 andre ledd.
- (3) Oslo tingrett avsa 13. juni 2014 dom med slik domsslutning:

"A, født 00.00.1971, frifinnes for tiltalen postene I og III.

A dømmes for overtredelse av veitrafikkloven § 31 første ledd jfr. § 3 til å betale en bot til statskassen stor kr. 5.000,- -kronerfemtusen00/100-, subsidiært 6 -seks- dagers fengsel.

A fradømmes retten til å føre førerkortpliktig motorvogn for en periode på 6 -seks- måneder. Perioden er avsonet ved gjennomført beslag av førerkort. Ved gjenerverv av førerkort pålegges hun å gjennomføre ny praktisk prøve."
- (4) Påtalemyndigheten anket til lagmannsretten over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet for tiltalen post I om uaktsomt drap, bevisbedømmelsen under straffespørsmålet for tiltalen

post II om overtredelse av den generelle aktsomhetsregelen og lovanvendelsen for tiltalen post III om brudd på trafikkreglene. Anken ble henvist til ankeforhandling. Borgarting lagmannsrett avsa 13. november 2014 dom med slik domsslutning:

- "1. A, født 00.00.1971, dømmes for overtredelse av straffeloven § 239 første straffalternativ og vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 4, jf. trafikkreglene § 9 nr. 2 andre ledd, og det forhold som er rettskraftig avgjort ved tingrettens dom, jf. straffeloven § 62 første ledd og straffeloven § 63 andre ledd, til fengsel i 30 – tretti – dager.
2. A fradømmes retten til å føre førerkortpliktig motorvogn for en periode på 3 – tre – år regnet fra 6. mai 2013 i medhold av vegtrafikkloven § 33 nr. 1, jf. forskrift om tap av retten til å føre motorvogn § 2-4 andre ledd. Ved gjenerverv av førerkort pålegges hun å gjennomføre full ny førerprøve."

- (5) A har anket til Høyesterett. Anken gjelder lagmannsrettens saksbehandling og lovanvendelsen under skyldspørsmålet. Hun har i korte trekk anført at lagmannsrettens domsgrunner er mangelfulle og etterlater tvil om lagmannsretten har blandet sammen opplysninger knyttet til funn på avdøde skadedagen og i rapporten fra en senere likundersøkelse. Videre har lagmannsretten anvendt feil beviskrav ved vurderingen av årsakssammenhengen. Endelig har lagmannsretten ved uaktsomhetsvurderingen etter straffeloven § 239 lagt til grunn en for streng – tilnærmet objektiv – aktsomhetsnorm ved brudd på vikeplikten.
- (6) *Påtalemyndigheten* har tatt til motmæle, og har i korte trekk anført: Det foreligger ikke saksbehandlingsfeil. Lagmannsrettens lovanvendelse er korrekt. Det er anvendt riktig beviskrav, og lagt til grunn gjeldende norm ved aktsomhetsvurderingen etter straffeloven § 239.
- (7) *Høyesteretts ankeutvalg* viser til at A ble frifunnet i tingretten for overtredelse av straffeloven § 239. Anken kan da bare nektes fremmet dersom ankeutvalget finner det klart at anken ikke vil føre frem, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd siste punktum.
- (8) Ankeutvalget behandler først anken over saksbehandlingen. Den ankende part har særlig fremhevet at lagmannsretten skal ha blandet sammen de merker på avdødes legg som ble gjort skadedagen med den skaden som ble konstatert ved den senere likundersøkelsen. Lagmannsretten har ved beskrivelsen av avdødes skader uttalt følgende:
- "Ved innkost til sykehuset ble det påvist flere uspesifikke hudmisfarginger (blåmerker), som skyldtes ytre vold. ... På utsiden av venstre legg hadde hun en hudmisfarging (blåmerke), som er beskrevet slik i rapport fra den sakkyndige likundersøkelsen gjennomført 23. mai 2013: ..."**
- (9) Forsvareren anfører at det siterte gir et inntrykk av at blåmerket på avdødes legg beskrevet i rapporten fra likundersøkelsen, også fremsto på samme måte da fornærmede kom til sykehuset ulykkesdagen. Dette er feil.
- (10) Ankeutvalget er ikke enig i dette. Omfanget av merket og hvordan fornærmede kan ha fått det er uttrykkelig drøftet av lagmannsretten, som siterer hva legen som foretok likundersøkelsen uttalte om dette. Ankeutvalget kan heller ikke se at lagmannsretten har lagt til grunn et faktum som er åpenbart uriktig.
- (11) Anken over saksbehandlingen kan da klart ikke føre frem.

- (12) Anken over lovanvendelsen gjelder for det første at lagmannsretten etter ankende parts syn har lagt til grunn et uriktig beviskrav. Som påpekt i ankeutvalgets avgjørelse i Rt. 2014 side 134 avsnitt 17, kan Høyesterett ved sin overprøving av om det er anvendt galt beviskrav ikke vurdere de enkelte bevis i saken. Høyesterett må "begrense seg til å undersøke om domsgrunnene inneholder formuleringer eller utsagn som kan indikere at beviskravet er uriktig anvendt."
- (13) Lagmannsretten uttaler på side seks tredje hele avsnitt:
- "Etter en helhetlig vurdering av bevisene, herunder påvisningene under befaringen, er lagmannsretten overbevist om at bilen kom borti B umiddelbart før hun falt."**
- (14) Lagmannsretten går deretter gjennom hvilke forhold som har vært avgjørende for vurderingen, og konkluderer slik:
- "Etter lagmannsrettens vurdering er det bare en teoretisk mulighet for at B kan ha falt av andre grunner enn at bilen kom borti henne. Lagmannsrettens konklusjon er at A i sakte fart kom borti B med venstre del av bilen idet bilen krysset gangfeltet, slik at B mistet balansen og falt og senere døde av skadene hun pådro seg i fallet."**
- (15) Ankeutvalget kan ikke se at det er formuleringer her som indikerer at lagmannsretten har anvendt et uriktig beviskrav.
- (16) Lovanvendelsesanken gjelder også lagmannsrettens vurdering av uaktsomhetskravet i straffeloven § 239. Det er anført at lagmannsretten i realiteten har begrunnet uaktsomheten i det faktum at A kjørte på fornærmede.
- (17) Lagmannsretten har i dommen blant annet lagt vekt på fornærmedes gangfart, fotgjengerfeltets lengde, hvor lenge fornærmede objektivt sett var synlig for A før sammenstøtet, hennes kjennskap til stedet og trafikksituasjonen og vær- og føreforholdene på stedet. På bakgrunn av en samlet vurdering av disse forholdene, konkluderer lagmannsretten på følgende måte:
- "Når A likevel kom borti B etter at B hadde kommet om lag halvveis over gangfeltet, har A ikke utvist tilstrekkelig aktsomhet i en vikepliktsituasjon."**
- (18) Sett i sammenheng med de øvrige argumenter som lagmannsretten bygger på som støtte for konklusjonen, er det etter ankeutvalgets syn ikke tvilsomt at lovanvendelsen også på dette punkt er riktig.
- (19) Anken over lovanvendelsen kan etter dette klart ikke føre frem.
- (20) Anken reiser etter ankeutvalgets syn for øvrig ikke spørsmål av betydning utenfor foreliggende sak som gjør at det er behov for å tillate anken fremmet.
- (21) Beslutningen er enstemmig.

SLUTNING :

Anken tillates ikke fremmet.

Hilde Indreberg
(sign.)

Karl Arne Utgård
(sign.)

Ragnhild Noer
(sign.)

Riktig utskrift: